

[Kim Behnke]

sige, at skreddet i statsfinanserne skyldes, at danskerne stemte nej den 2. juni. Budgetoversigten kom før den 2. juni.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Statsministeren inviterede jo til forhandling om Zeuthenrapporten allerede til august eller september, og det kan selvfølgelig være udmærket. Men jeg vil egentlig godt spørge den konservative ordfører, med hvilken indstilling regeringen går til de forhandlinger.

Der er jo i øjeblikket kolossale muligheder for at gøre noget ved arbejdsløsheden. Vi har en rekordstor arbejdsløshed, men vi står også med utrolig mange muligheder. Vi står med en mulighed for at styrke vores uddannelsesindsats meget kraftigt, mangedoble indsatsen, fremrykke og kvalificere den, gøre en mere grundig indsats for at kvalificere vores arbejdskraft. Vi står med muligheden for at sætte aktivitet i gang på de mange områder, der skrigger efter det. Vi har et kolossalt byfornyelsesproblem, vi har mangel på service i ældreforsorgen, vi har en miljømæssig omstilling, som også kræver arbejdskraft. Vi står med gode muligheder for at få omfordelt arbejdsløsheden, så den bliver frivillig, altså kun omfatter dem, der har lyst til at tage en pause på et vist tidsrum fra arbejdsmarkedet.

Men er det noget sådant, regeringen er begyndt at vise åbenhed over for, eller er den stadig væk mest optaget af at lave ideologiske nålestiksaktioner? Det er jo det, vi er bekymrede for. Vi er bekymrede for, om regeringen stadig er mest optaget af at lave nogle forringelser for dem, der i forvejen er udstødt, lave nogle ændringer i reglerne, så endnu flere ryger ud af systemet nedefra. Er det det, regeringen er mest optaget af?

Lad mig blot give et enkelt eksempel. Hvis man konstaterer, at der er flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet – man kan diskutere meget, om det virkelig er konstateret – men hvis man konstaterer det, er der vel i grunden to løsninger. Den ene er at gøre noget ved det ved en meget større uddannelsesindsats end hidtil, og den anden er at sige: Nå, men så må vi nok have en meget stor ledighed, så der altid er rigeligt med arbejdskraft til rådighed.

Hvilken vej vil regeringen gå i de forhandlinger? Er det de ideologiske nålestik, eller er

man efterhånden parat til virkelig at gøre noget ved problemet?

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Ja, hr. Kim Behnke, uanset karakteristikkens af mit indlæg som en festtale, er det altså min opfattelse, at det ikke nytter noget at indtage en grædekoneholdning til de opgaver og de problemer, vi står over for.

Jeg understregede, at De Konservative og Venstre har været med gennem alle 10 år, men understregede også den betydning, som de tre midterpartier løbende har haft – enten i eller uden for regeringen – ved at støtte den linie, der blev lagt i 1982, og som helt klart har givet et helt andet samfund end det, vi overtog dengang.

Jeg understregede også den situation, som ikke skal forties, at det økonomiske opsving, som vismændene taler om i deres rapport, ikke har kunnet mærkes i mange produktionsvirksomheder, i detailhandelen og hos mange mindre håndværksmestre. Og det er vel også dér, vi finder forklaringen på, at der ikke er sket den forventede vækst på arbejdsmarkedet, uanset at vi i dag er tæt på at have flere i beskæftigelse end nogen sinde tidligere. Det er jo et af vore paradokser.

Det var også i den forbindelse, jeg gav udtryk for, at jeg ikke håber, det danske nej den 2. juni kommer til at betyde, at der ikke bliver plads til en lempelse i finanspolitikken. Det blev jo netop antydnet i rapporten fra vismændene, at det kunne give vore hjemmemarkeds-erhverv et skub fremad, give fornyet dynamik, medføre nye investeringer og skabe de nye arbejdspladser, som vi har så hårdt brug for.

Og må jeg endelig minde om, at gennem alle de 10 år har vores holdning over for pensionistgrupperne jo netop været, at deres forhold under ingen omstændigheder måtte forringes. Dyrtingsreguleringen er ikke blevet afskaffet, de har stort set været holdt uden for de besparelser, der har været gennemført, og har kunnet fastholde deres hidtidige niveau.

Må jeg også understrege endnu en gang over for hr. Jes Lunde, at vi helt klart går fordomsfrit og med åbent sind til de forhandlinger, der skal foregå på grundlag af de to udvalgsrapporter og senere også på grundlag af Skatteekspertudvalgets rapport. Men vi vil også have